

58^e jaargang

Dinsdag 26 september 2017

Nummer 01

Pupil van de Week

Datum 24 september 2017 : SC Purmerland 1 - Zaandijk 1

Nathan, hoe oud ben je?

Ik ben 9 jaar

Op welke school zit je?

Ik zit op de Koempoelan

In welk team zit je?

Ik zit in JO10 – 1

Wie is/zijn je trainer(s)/coach(es)?

mijn trainers zijn : Danny en Dimitri en John

Waar sta je in het veld?

ik sta links buiten

Waar ben je goed in met voetbal?

Ik ben goed voorzet geven en passeren en scoren

Wat vind je het leukst aan voetbal?

Ik vindt leuk de plezier en iemand passeren

Wat vind je het leukst bij SC Purmerland?

Ik vindt leuk de hele club spellers en trainers

Wat wil je bereiken met voetbal?

Ik hoop een profvoetballer te worden

Van welke profclub ben je fan?

Ik ben voor Ajax en FC Barcelona

Wat wordt zondag de uitslag bij SC Purmerland 1 -Zaandijk 1

Ik denk 2-0 voor sc Purmerland

Wil je nog iets meer vertellen over jezelf?

Ik ga met plezier naar school en naar voetbal , pleintje voetbal.

Wij wensen je veel plezier deze week, want JIJ bent deze week de PUPIL VAN DE WEEK!!

SC Purmerland O14-1 - Purmersteijn O14-3 : 2 - 4

De eerste wedstrijd van het seizoen is altijd even wennen. Vandaag staat de eerste van 3 bekerwedstrijden op het programma. We hebben net een training achter de rug met maar 7 spelers, dus hoe fit is iedereen van vakantie terug? Het initiatief ligt in de eerste helft bij Purmersteijn, veel gebeurt er op onze helft. Een goede bal van Noek op Nicolai levert een eerste kans op. In de rebound weet Myron handig de eerste corner te versieren. Omschakelen doet Purmersteijn ook snel en Lars moet voluit sprinten om de aanvaller af te stoppen. Robin wordt het koppen onmogelijk gemaakt doordat hij in de rug gelopen wordt, maar gelukkig weet Erik erger te voorkomen. Na een slimme inworp van Purmersteijn kan de spits zo doorlopen en 0-1 scoren. We komen een paar keer goed weg, en mogen in deze fase blij zijn dat het nog maar 0-1 staat. Vlak voor rust een vrij trap op een mooi punt: Taner legt hem in een keer in de korte hoek 1-1! Op slot van rust bijna 2-1 nadat Cas goed doorloopt op een terugspeelbal. De bal caramboleert maar net naast. We starten snel met een achterstand na een rommelbal voor ons doel. Jammer dat de 1-3 ook snel daarna valt. Tegen de verhouding in valt de 2-3 door Cas, dankzij storend werk van Joël veroveren we de bal en na een fraaie combinatie scoort Cas. Dat willen we vaker zien! Prachtige voorbereiding met ballen die aankomen en goed uitgespeeld. Tegelijk is de spanning in de wedstrijd terug, hoewel we goed weggelopen als de 2-4 afgekeurd wordt door buitenspel, en even later een bal net voorlangs gaat. De mannen zijn moe, maar zodra de coaches roepen dat iedereen moet aansluiten, zie je als resultaat dat Purmersteijn moeite krijgt met opbouw en dat Purmerland daardoor in balbezit komt. Jay, Ziyad, Milan en Bas staan nu op de helft van Purmersteijn en vangen de uitballen van Purmersteijn op. Helaas laten we een enorme kans om de 3-3 te maken liggen, en krijgen er zelfs nog een tegen. Jammer van het resultaat, we moeten er van leren en deze ervaring omzetten in een goed resultaat volgende week.

Loterij zondag 24 september.

Tas	Oranje	901	Nico Sabbé
Tas	Groen	480	Paul Gaaff
Tas	Blauw	463	Dhr. Verklijn (Zaandijk)
Rollade	Geel	290	Carla Buijs

De lootjes zijn getrokken door Pupil van de week: Nathan Erkalo

Bekercampagne MO17-1 seizoen 2017-2018

Hallo meiden, Welkom bij weer een nieuw seizoen voetbal. Met het Europees kampioenschap nog vers in het geheugen stonden wij, vol ongeduld, te trappelen om zelf weer te mogen beginnen. Ik zeg 'wij', maar wie zijn 'wij' in vergelijking met vorig seizoen. Tien dezelfde gezichten, dus 3 meiden, Fleur, Noah en Lianne, die om verschillende redenen er niet meer bij zijn. Daar staat tegenover dat wij als nieuwelingen Mylou en Roos, welke gescout zijn uit Purmerland gelederen, mogen verwelkomen. En daar bovenop hebben wij nog 3 toppers van Wherevogels weten los te weken. Demi, Chemene en Djoni ook jullie hartelijk welkom geheten. In de staf heeft ook een verandering plaats gevonden. Na jaren het beste van zijn krachten te hebben gegeven is Robert ineens op zaterdag een vrij man. Gelukkig weet hij de weg naar Purmerland nog te vinden om de verrichtingen van zijn nalatenschap, vanachter het hek, relaxed te aanschouwen. Ik kan jullie verklappen dat hij heeft gekeken en gezien dat het goed was. Wie er nog wel is, is Edwin, bijgestaan door ondergetekende. Wij zijn het nieuwe setje dat de meiden dit seizoen naar ongekende hoogten proberen op te stuwten. Op 2 september, na nauwelijks getraind te hebben, vonden wij onszelf hijgend aan de aftrap op het veld van Sporting S. uit Utrecht. Hijgend vanwege een gigantische file waardoor wij een kwartier te laat, zonder een echte voorbereiding, aftrapt. Sporting S. was al wel 2 weken in training en had een oefenwedstrijd winnend weten af te sluiten. Zouden wij hier tegenop gewassen zijn? Jazeker, sterker nog, na 31 minuten presteerde Romee het om haar 1^e onvervalste hattrick in de boeken te zetten. Ik zeg 1^e omdat ik in mijn glazen bol gezien heb dat er dit seizoen nog meer zullen volgen. Een fijne wetenschap, toch? Als Robin, in 2^e instantie, nummertje 4 op het bord zet, is de strijd voor rust al gestreden. Wat een onverwacht succes! De 2^e helft was wat minder. Het was warm en Sporting bleek best een aardig balletje kunnen trappen. Maar achterin lieten Sophie en Bobby al zien dat daar wat moois aan het groeien is. De enige die in de 2^e helft het net nog wist te vinden, was Chemene. Heel rustig, met overzicht, schoof zij koel binnen. Ook voor haar geldt dat er nog vele zullen volgen. Met 3 punten in de pocket gingen wij weer lekker terug naar huis. Negen september op de kalender en in een thuiswedstrijd de dames van F.C. Almere op het veld. Voorin hadden zij 1 fysiek sterke en 1 razendsnelle parel in de gelederen. Hier hadden wij de handen meer dan vol aan. Na wat kansjes over en weer viel in de 35^e minuut de openingstreffer. Uit een corner liep de spits tegen de bal aan en stonden wij voor het eerst dit seizoen op achterstand. Benieuwd hoe wij hier op zouden reageren. Ons 1^e teken van leven volgde 1 minuut later al. Een fraaie dubbele 1-2, van Mirka en Chemene zette de laatste alleen voor de keep. Helaas redde zij bekwaam. Met een 1-0 achterstand begonnen wij aan de 2^e helft. Nog 40 minuten om hier iets aan te doen. Maar weer was het dat dekselse Almere dat het gaatje wist te vinden. 2-0 achter met nog een kwartier op de klok. Langs de lijn begon de blik op 'sombor' te staan. Dit leek toch een gelopen koers te zijn. Maar Mirka dacht daar anders over. Wij kregen een corner te nemen. Vanuit de wissel was het binnen 10 seconden raak. De aansluitingstreffer. Almere mocht aftrappen en vol gas vlogen wij er op af. Het directe balbezit, de dieptepass op de op het juiste moment gestarte Djoni en haar heerlijke treffer. Binnen 1 minuut was het weer gelijk. Wat een ongelooflijke wending had deze wedstrijd genomen! Zat er nu nog meer in voor ons? Jazeker, zo leek het. Twee minuten later was Mirka er door, maar, oh wat een pech! De streep teisterde de lat, leuk voor het spektakel, maar niet voor het hart. Hier bleef het bij, dus wij moesten genoeg nemen met een gelijk spelletje en een kalmeringspilletje. De laatste bekerwedstrijd speelden wij op 16 september in Amersfoort. Tegenstander CJVV had uit 2 duels de volle buit weten te halen. Wij wisten dus wat ons te doen stond, winnen! Ook deze wedstrijd zou een ware bekerthriller worden met een wisselend scoreverloop. Na een fraaie pass van Lisa was Chemene er door, 1-0. Amper 1 minuut later viel de gelijkmaker al. In de 33^e minuut kwamen wij opnieuw op voorsprong. Goed druk zetten leverde balbezit op. Meteen werd Mirka aangespeeld en maakte zij het koel af. Maar weer was er de directe reactie van CJVV. Met een afstandsschot kwamen zij opnieuw langs en gingen wij met 2-2 rusten. Dan moest het maar in de 2^e helft gebeuren. Echter wij kwamen niet scherp uit de kleedkamer en liepen in de 6^e minuut tegen een achterstand aan. Maar net als verleden week bleken wij over karakter te beschikken. Geleidelijk aan namen wij het heft in handen en kwam CJVV steeds meer onder druk te staan. Wij toonden ons beste spel tot nu toe. De eerste contouren van positie- en combinatievoetbal werden duidelijker en duidelijker zichtbaar. De beloning kwam in de 15^e minuut. Een prachtig doelpunt. Opbouw over onze linkerkant. Van Nika via Lisa naar Djoni. De passeeractie, een scherpe voorzet richting 2^e paal, precies waar Chemene kwam ingevlogen. Met een mooie volley maakte zij haar 2^e van de dag. En nu erop en erover. CJVV verzamelde alle troepen rond het eigen strafschoopgebied. Het werd drukker en drukker. Pogingen van Romee, Djoni, Maxime en Mirka stuitten steeds op een knie, voet of keeper. Dat was alles wat er voor ons in zat. Met hangen en wurgen sleepte CJVV zich naar het eindsignaal en mocht zij zich met de 3-3 eindstand het gelukkigst prijzen. Zij bekeren verder en volgens hun eigen woorden het beste team niet. Wij zien het maar als compliment. Conclusie, nadat wij nu een klein maandje aan de gang zijn, is dat er iets moois aan het groeien is. De trainingen worden goed bezocht en de, veelal nieuwe, oefeningen zich gulzig eigen gemaakt. Het passen en actief mee voetballen ontwikkelt zich goed. Het team lijkt met een groeispurt bezig. Dat kan alleen maar omdat de nieuwelingen zich goed inpassen en de groep daardoor completer hebben gemaakt dan vorig seizoen. Aan mijn water te voelen gaan wij er een leuk en sportief geslaagd jaar van maken. Volgende week trappen wij voor de competitie af tegen Oosthuizen. Ik ben benieuwd.

Zwaluwen '30 JO14-1 - Purmerland JO14-1 : 7-2

Vandaag alweer de tweede wedstrijd voor de beker op het programma. Na de vele buien de afgelopen dagen en wat er vannacht nog is gevallen, is het maar de vraag of het doorgaat. Een gezegde luid: een zwaluw maakt nog geen zomer, maar de aantallen zwaluwen die we vanochtend treffen hebben er misschien toch voor gezorgd dat het tijdens de wedstrijd nagenoeg droog is. Deze Zwaluwen, die toch nog een klasse hoger spelen, waren eerst van plan om met een te lichte bal te gaan spelen. Dus dan maar een van ons, geschikt voor de O14.

Jammer dat we snel 1-0 achter staan doordat de score wordt geopend met een eigen doelpunt. Gelukkig snel 1-1 door een voorzet van Noek vanuit het middenveld, waarna Nicolai de keeper een op een passeert. We zijn niet in staat om de opbouw van de zwaluwen te storen, waardoor we snel tegen een 3-1 achterstand aankijken. Teveel komt het op de laatste lijn verdedigers aan. Ziyad en Lars werken wel veel weg, en ook Eric staat goed op z'n lijn te keepen, maar dankzij de vele pogingen die zwaluwen krijgt, gaat er wel eens eentje in. Inmiddels is het 4-1 geworden en de tegenstander blijft opbouwen. Wegwerken gebeurt slecht of we maaien zelfs helemaal er overheen. Vlak voor rust 4-2 dankzij een indraaiende corner van Joel. Toch is daarna het verschil weer drie punten als een spits volledig vrij kan inkoppen.

De coaches hebben de jongens in de rust goede instructies gegeven, want lang gaat het veel beter. Het middenveld met Taner en Milan weten de bal beter te controleren. We komen niet zelf tot scoren, maar krijgen ook niets tegen. In de laatste fase geven we toch weer teveel ruimte weg en als dan de buitenspel val niet gebruikt wordt, dan staat het zomaar 7-2.

Nadat de scheids "voor de grap?" een rode kaart aan een zwaluwen speler in de dugout uitdeelt is het klaar. Nog een bekerwedstrijd te gaan tegen de Blokkers die we maar als oefenwedstrijd moeten zien en dan volop aan de bak in de competitie.

Andijk O14-2 - SC Purmerland O14-1 : 1-19

Wat moet je zeggen over een wedstrijd met deze uitslag? Hoe noem je een hattrick met nog een paar doelpunten erbij? Dat het zo makkelijk zou worden hadden we vooraf niet verwacht. Bijna alle acties spelen zich af op de helft van Andijk. We hebben al een aantal grote kansen gehad als Nikolai vanaf de achterlijn Myron bediend. Andijk lijkt niet te weten wat ze met de bal moeten. Op deze zonovergoten dag zijn er zelfs 2 spelers van Andijk die in lange broek lopen. Een aantal pogingen later 0-2 en 0-3, dankzij een combinatie van Nikolai en Noek. De verdediging heeft weinig te doen, Erik is nog niet aan de bal geweest. Alle pogingen van Andijk stranden op Milan, Lars, Ziyad en Jay. Onze opbouw is niet echt fraai te noemen, door het gebrek aan tegenstand doen we maar wat. Een afstandsschot van Taner resulteert in 0-4. Na weer een doelpunt van Purmerland doet Andijk eindelijk iets terug, in de counter vinden ze een leeg doel. Met 1-5 gaan we rusten. Na rust is de geest uit de fles en de wil van Andijk weg, het ene na het andere doelpunt valt. Cas scoort, Myron 5x! achter elkaar en ook Nikolai zet een serie doelpunten neer. Een speler van Andijk neemt niet eens de moeite om van het doel te lopen, waardoor ze geen buitenspel kunnen gebruiken. Toch lof voor de keeper van Andijk, die ook nog heel veel doelpunten heeft voorkomen. Een speciale vermelding is het doelpunt van Joël waard, praktisch vanaf de achterlijn weet hij met een lob over de keeper te scoren. Onder het geknal van carbidbussen verlaten we het veld met deze monster score op zak.

SC Purmerland MO17-1 - Oosthuizen MO17-1 : 5-3

Zo de kop is eraf, de 1^e competitiewedstrijd is gespeeld en de 1^e 3 punten zijn binnen. Maar zo gemakkelijk is het niet gegaan. Dit team lijkt te bestaan uit thrillseekers, altijd op zoek naar spanning. Zo ook vandaag. Edwin moest werken, maar voor het overige was de ploeg compleet. Elf gretige meiden in het veld en 4 popelende meiden in de dug-out. Alleen Sophie droeg de sporen van een griepje met haar mee. Maar op karakter, klasse en een aspirientje heeft zij het duel toch vol gemaakt. Klasse. Eigenlijk had ik haar in de wissel willen laten meedraaien, maar gezien het wedstrijdverloop zat dat er net in. Hoe kwam dat zo? Nou gewoon omdat Oosthuizen een pittig team heeft, waar wij de handen meer dan vol aan hadden. Wij spelen graag op de helft van de tegenpartij en met achterin 1-op-1 wordt dat linke soep als de tegenstander een rap counterend ploegje blijkt te zijn. Na 1 minuut lag de bal al bij ons op de paal. Een waarschuwing. Ons ruitje op het middenveld, Demi, Lyda, Lisa en Romee, kreeg na de openingsfase grip op het spel. Hier moet ons spel vorm zien te krijgen en dat lukte. De manier waarop onze 1^e ontstond, deed mij een hoop plezier. Vlot liep het balletje van Lyda naar Chemene, vervolgens vond Romee Demi die op haar beurt Robin aanspeelde. Het kaatsje op Mirka, de droge knal en 1-0. Lang kregen wij niet om van onze voorsprong te genieten. Vier minuten later was het op de counter 1-1. Als loerende schaduwspits hebben wij Romee. Gezegd met een goede technische trap heeft zij aan een kleine ruimte genoeg. Pats, 2-1. Maar weer, net als tegen CJVV, stond het binnen een poep en een scheet opnieuw gelijk, 2-2. Dit is toch een verbeterpuntje. De concentratie na een voorsprong. Genieten doen je vooral na de wedstrijd. De reactie kwam wederom van Romee. Een hoge bal die richting de stratosfeer leek te gaan, maakte een fraaie boog en sloeg als een komeet achter de vergeefs graaiende keep in het net. Prachtig, 3-2. Nu was Oosthuizen toch wat van slag. Djoni vond de keep en Chemene trof de paal. De beloning kwam pas op slag van rust. Uit een corner van Mirka tikte Djoni bij de 2^e paal onze 4^e attent binnen. De geruststellende tussenstand was in de 3^e minuut al weer verdwenen. De keep bleek ook een vaardige linksbuiten te zijn. Twee man werden uitgekapt en de inzet was zelfs Bobby te machtig. 4-3 en weer werd het spannend. In sommige fases werden wij zelfs onder druk gezet. Een katachtige reactie van Bobby hield ons in leven. Goed overkomen van Roos (getuigd van inzicht) voorkwam de intikker bij de 2^e paal. Uiteindelijk werd Oosthuizen met haar eigen wapen verslagen. Op de counter werd Mirka door Djoni aangespeeld. Op snelheid is zij nauwelijks te achterhalen en als zij oog-in-oog met de keep dan ook nog rustig blijft, blijkt de 5-3 de treffer te zijn die de wedstrijd op slot deed. Het geloof ebde weg en wij kregen vrij spel. Achterin geen gekke dingen meer doen en lekker doorwisselen. Maxime had de linksbuiten in de knip, Sophie perste het restje energie nog uit het lijf en Roos gaf de rechtsbuiten geen enkele illusie. Zo werd Oosthuizen kansloos gehouden en troffen wij de paal nog 1 maal. Hier bleef het bij, 5-3 en zoals gezegd de 1^e 3 punten in de knip. En komende week treffen wij het arme Reiger Boys dat kansloos met 12-0 ten onder gegaan is. Was de tegenstander zo goed of zijn zij zo slecht? (zo was het toch Maxime?) Wij gaan het zien.
Albert de Braaf.